

Fotbal ^{v kraji}

**ADAM
VLKANOVÁ**

Návrat
do Hradce

**VÁCLAV
ANDREJS**

Hodnocení
sezony

**ROMAN
ČÁP**

Výběr KHK
míří do Bosny

MIACOM
SPORT MARKETING

SPORT

FUNDS
EVENTS

MERCHANDISING

sport@miacom.cz

MIACOM
SOLUTIONS

Member of
MIACOM SOLUTIONS

SEZONA 2023/2024: KRAJSKÉ SOUTĚŽE MUŽŮ

Soutěžní ročník 2023/2024 je u konce. Podívejte se na kompletní tabulky všech krajských soutěží mužů.

KP mužů:

Pořadí	Tým	Zápasy	V	R	P	Skóre	Body
1	Spartak Police nad Metují	30	22	7	1	109:32	73
2	SK Solnice	30	20	5	5	88:37	65
3	FK Náchod A	30	19	6	5	71:43	63
4	TJ Sokol Třebeš A	30	16	1	13	54:58	49
5	TJ Dvůr Králové nad Labem	30	15	3	12	51:39	48
6	FK Chlumec nad Cidlinou B	30	13	6	11	55:53	45
7	FC Spartak Rychnov nad Kněžnou A	30	11	7	12	51:50	40
8	SK Týniště nad Orlicí	30	11	7	12	44:49	40
9	SK Libčany	30	11	6	13	53:56	39
10	SK Česká Skalice	30	9	10	11	45:43	37
11	FK Jaroměř	30	10	7	13	56:62	37
12	SK Dobruška	30	11	3	16	46:62	36
13	SK Červený Kostelec	30	8	6	16	44:61	30
14	SK Jičín A	30	7	4	19	35:74	25
15	TJ Jiskra Hořice	30	7	4	19	41:83	25
16	SK Lázně Bělohrad A	30	6	6	18	31:72	24

1. A třída:

Pořadí	Tým	Zápasy	V	R	P	Skóre	Body
1	FK Vysoká n/L.	30	23	4	3	112:40	73
2	TJ Sokol Železnice	30	19	6	5	91:28	63
3	FK ROJEK Kostelec nad Orlicí	30	20	3	7	92:48	63
4	FC Slavia Hradec Králové B	30	16	8	6	75:38	56
5	RMSK Cidlina B	30	16	5	9	82:59	53
6	FC Nový Hradec Králové	30	16	4	10	85:57	52
7	SK Roudnice	30	13	5	12	63:49	44
8	MFK Trutnov B	30	13	5	12	58:56	44
9	TJ Sokol Třebeš B	30	12	7	11	46:57	43
10	SK Bystřan Kunčice	30	12	3	15	68:86	39
11	FC Vrchlabí A	30	8	9	13	48:60	33
12	TJ Sokol Stěžery	30	9	5	16	53:85	32
13	TJ Slovan Broumov	30	8	5	17	43:78	29
14	SK Třebechovice pod Orebem	30	7	4	19	42:85	25
15	SK Miletín	30	6	4	20	41:109	22
16	MFK Nové Město nad Metují	30	3	1	26	41:105	10

1. B třída, skupina A:

Pořadí	Tým	Zápasy	V	R	P	Skóre	Body
1	FK Kopidlno	26	19	3	4	100:24	60
2	FK Chlumec nad Cidlinou C	26	18	4	4	80:32	58
3	FK Dolní Kalná	26	17	4	5	74:35	55
4	TJ Slavoj Skřivany	26	14	4	8	63:47	46
5	TJ Spartak Kosičky	26	13	4	9	98:57	43
6	SK Sobotka	26	13	2	11	67:62	41
7	SK Lázně Bělohrad B	26	10	7	9	50:55	37
8	SK Sparta Úpice	26	10	6	10	50:67	36
9	TJ Sokol Nepolisy	26	9	6	11	57:61	33
10	1. FK Nová Paka	26	10	3	13	42:51	33
11	SK Jičín B	26	8	5	13	53:65	29
12	FC Vrchlabí B	26	6	1	19	41:82	19
13	TJ SOKOL Stará Paka	26	5	4	17	33:86	19
14	TJ Jiskra Kocbeře	26	3	1	22	43:127	10

1. B třída, skupina B:

Pořadí	Tým	Zápasy	V	R	P	Skóre	Body
1	TJ Velichovky	26	17	4	5	78:40	55
2	FK Černilov	26	17	3	6	67:43	54
3	FK Náchod B	26	15	3	8	73:55	48
4	TJ Lokomotiva Hradec Králové	26	14	3	9	78:59	45
5	FC Spartak Rychnov nad Kněžnou B	26	12	6	8	72:52	42
6	TJ Spartak Opočno	26	12	4	10	55:48	40
7	FC České Mezíříčí	26	13	1	12	67:67	40
8	TJ Slavoj Předměřice nad Labem	26	11	5	10	59:48	38
9	TJ Slavoj Teplice nad Metují	26	10	6	10	61:67	36
10	TJ Lokomotiva Meziměstí	26	11	1	14	66:74	34
11	TJ Sokol Mašova Lhota	26	8	7	11	58:61	31
12	TJ Sokol Javornice	26	7	6	13	43:67	27
13	AFK Hronov	26	5	4	17	49:68	19
14	FC ZDELOV 1963	26	2	3	21	39:116	9

PARTNEŘI KFS

FOTBAL V KRAJI, z.s.

Vydává: FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce: Habrmanova 192/2,
501 01 Hradec Králové

Šéfredaktor: Dominik Palm

Kontaktní osoba: Jiří Lebedinský
jirilebedinsky@centrum.cz

Grafické zpracování: Petra Voslařová
Momentálně vychází jednou za měsíc
v období fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: středa

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR
pod evidenčním číslem
MK ČR E 15368., ISSN 1214-8067

IČO: 22881107

č.ú: 246291098/0300

Nevyžádané fotografie a rukopisy
se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopi-
sovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko
redakce. Příspěvky honorujeme pouze

na základě vzájemné dohody s autory.
Redakce si vyhrazuje právo příspěvky
dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

Výběr Královéhradeckého kraje po
triumfu v Regions Cupu. Foto: FAČR

Je to pro nás nejlepší sezona za poslední desetiletí. Těžko se bude opakovat. Do nového ročníku jdeme s novým systémem snímání zápasů

Otevření nového stadionu v Hradci Králové, reprezentační utkání, televizní utkání krajského přeboru, vítězství v Regions Cupu. Královéhradecký fotbal zažil velmi úspěšnou sezonu, kterou zhodnotil předseda Výkonného výboru KFS Václav Andrejs. Co by si přál do nového soutěžního ročníku?

Jak obecně hodnotíte uplynulý soutěžní ročník 2023/2024?

Považuji ho za dobrý, měl opravdu grády, bojovalo se o postup i o záchranu. Za pozitivní považuji fakt, že se Nový Bydžov nakonec zachránil v divizi a my máme tak soutěže stabilizované a nezažili jsme propad jako vloni. V tuto chvíli budeme mít čtyři mančafy v divizi. Police nad Metují vyhrála krajský přebor zaslouženě, byla nejlepší a přejeme jí, aby pokračovala v těch výkonech i dál. Doufám také, že se v tomto týmu začnou objevovat i domácí hráči z regionu, ne jen cizí fotbalisté. Na druhou stranu k zamyšlení je určitě postavení mančaftů z Jičína. Na jednu stranu měly štěstí v tom, že nakonec sestupoval pouze jeden tým. Tedy jak pro Jičín, tak pro Hořice je to signál, aby se tady nějakým způsobem zamysleli nad působením v přeboru a udělali taková opatření, aby se tento stav neopakoval.

Václav Andrejs při předávání poháru ve finále Poháru hejtmana KHK. Foto: Lubomír Douděra

Královéhradecký fotbal zaznamenal spoustu úspěchů.

Je to tak. Osobně asi myslím, že jsme zažili skvělý rok, který začal otevřením stadionu v Hradci Králové a samozřejmě pokračoval zápasy reprezentace. Zkraje jara jsme uspořádali Galavečer KFS, téměř vyprodali utkání jednadvacitky, což byl nádherný zápas. Pak přišlo televizní utkání Police – Náchod, kde se vytvořil rekord v návštěvnosti tohoto projektu a byl to zrovna tak nádherný fotbal. Spokojenost panuje i s finále poháru (600 diváků), proběhl tu 25. ročník Mc Donalds Cupu, což je největší školní fotbalový turnaj v republice a 10. června jsme vůbec poprvé v Hradci Králové přivítali seniorskou reprezentaci. Zlatý hřebíček je vítězství v Regions Cupu, což bylo skvělé zakončení sezony.

Ano, takové sezony, která se bude jen těžko překonávat.

Ano, myslím že pro královéhradecký fotbal je to nejlepší sezona za poslední desetiletí. Navázat na ni bude hodně těžké. Dokonce si myslím, že tyto úspěchy se snad už ani nedají zopakovat (směje se). Natož překonat.

Jakou úroveň podle vás soutěže měly?

Co se týče úrovně soutěží, tak jsem vcelku spokojený s dospělými. Trochu mám problém s úrovní krajských soutěží mládeže. Máme poměrně dost nabitě soutěže a v porovnání se stejně velkými kraji jsme na tom velmi dobře. Daří se nám zajistit i kategorii mladšího dorostu, v tomto jsme špička v republice. Nedaří se nám ale vychovávat hráče pro výkonnostní fotbal,

tedy pro ten středový bod, což jsou divize a třetí ligy. Vychází to trochu i z krize mládeže FC Hradec Králové, ale mládež jako taková obecně není nyní schopná počtově zajistit divizní a třetiligové mančafy. To je naše slabina a jsme si toho vědomi. Z tohoto důvodu bude složité držet pozice v soutěžích ŘKČ.

Hodně se řešili rozhodčí. Respektive jejich nízký počet.

Jsem rád, že výkony rozhodčích byly dobré. Tedy až na jedno utkání v závěru soutěže s tím, že komise rozhodčích se k tomuto problému postavila čelem a vyřešila ho adekvátním trestem. Jinak se nám stav rozhodčích samozřejmě nelepší. Počet nás netěší a na tomto poli nás čeká hromada práce.

Vraťme se k Regions Cupu. Výběr Královéhradeckého kraje nedávno ovládl tuzemskou část turnaje. Co k tomu říci?

Je to obrovský úspěch. Když se vrátím k finále, na kterém jsem byl osobně, tak musím říci, že kluci předvedli neuvěřitelný obrat, který byl pozitivně vnímán veřejností i mimo region. Přenos měl také velmi dobrou sledovanost a my jsme moc rádi, že jsme zvítězili.

Již v srpnu tým Miloše Dvořáka a Romana Čápa čeká výjezd do Bosny. Jak probíhají přípravy?

V tuhle chvíli nás čeká dost práce. Musíme totiž celý výjezd zajistit. Jedeme v termínu 13.-21. srpna do města Tuzla a všichni se na to moc těšíme. Soupeřem nám bude Skotsko, následně Albánie a poslední zápas budeme hrát s domácí Bosnou. Pro všechny kluky to bude zážitek a vrchol kariéry. Zápasy odehrajeme v reprezentačních dresech a všichni ho pak budou mít na památku. Pokud by se zadařilo, tak vítěz skupiny postupuje do finálové části ME, což je vlastně mistrovství Evropy amatérů. Nyní už můžeme říct, že jsme amatérští mistři republiky.

Co královéhradecký fotbal a projekty? Podařily se projekty pro mládež.

Kromě tradičního projektu podpory trenérů se nám ve spolupráci s Krajským úřadem povedl rozjet pilotní projekt „Hrajeme spolu pro budoucnost“, který je nyní v procesu a jsme jediným krajem společně s Jihočeským, kterému se takový projekt s takovým plněním podařilo dojednat přímo s NSA. Je to výjimečná záležitost. Díky tomu posílíme krajská centra mládeže, která pracují s mládeží a nedostala se do státní podpory. Tím výrazně násobíme jejich podporu. Ten objem by se měl dostat téměř až na milionovou částku. Tedy ani v tomto ohledu nespíme a snažíme se pro mládež udělat maximum.

Co chystáte pro příští sezonu?

Hlavní změnou, se kterou jdeme do nové sezony, je změna snímání v krajském přeboru. Přecházíme na nový systém, přičemž jsme se domluvili s firmou Sport Total, která nabízí moderní technologie. Kamery, jež budou kluby využívat, jsou samoobslužné. Je to víceméně konkurenční technologie kamer VEO.

Co si od nových kamer slibujete?

Určitě zlepšení úrovně snímání a kvality obrazu především, proto to děláme. V návaznosti na to budou poté postupně k dispozici i data, která budou moci využít i trenéři. Chceme také vyrábět sestřihy důležitých okamžiků ze zápasů, mám na mysli hlavně branky, a věříme, že to opět pomůže větší popularizaci fotbalu. Začátky budou složitější, počítám s problémy a vím, že to s novou technologií nepůjde hned tak, jak bychom si představili, ale vnímám to jako nezbytný krok. Stávající technika už není dostačující.

S jakým cílem půjdete do další sezony?

Byl bych rád, abychom udrželi trend, že nám přibývají dorostenci a neklesá nám počet dospělých. To je náš hlavní cíl.

Lidé v Polici fotbal milují. Byl krásný pocit jim dopřát takový úspěch

Fotbalisté Police nad Metují ovládli VOTROK krajský přebor a nutní říci, že zaslouženě postupují do divize C. Definitivní pojistku na prvenství v nejvyšší krajské lize dali symbolicky v domácím televizním utkání proti Náchodu, ve kterém před téměř dvěma tisíci diváky zvítězili jasně 7:2. „Myslím si, že jsme překvapili spoustu lidí, jakou úroveň může mít krajský přebor,“ říká kapitán mužstva, stoper Miroslav Routek.

Police zažila velmi úspěšnou sezonu, na kterou se asi nikdy nezapomene.

Je to tak. Sezona to byla pro nás veleúspěšná. Bylo tam pár šokbrtnutí, ale vždy jsme se dokázali rychle otřepat a najet zpátky na vítěznou vlnu. Hráli jsme jeden za druhého a v tom byla naše síla.

Suverénně jste dokráčeli k titulu v krajském přeboru, což je největší úspěch polické kopané. Jaké byly oslavy, jak si ten pocit užíváte?

V Polici jsme se zapsali zlatým písmem do historie polické historie fotbalu. Zdejší lidé fotbal milují, a proto byl krásný pocit jim dopřát tento krásný úspěch a společně to s nimi oslavit. Myslím si, že jsme to oslavili se vši parádou.

109 branek v sezoně hovoří jasně. Byla Police letos opravdu nejlepší?

Měli jsme skvělý tým jak do ofenzivy, tak do defenzivy. Vše si skvěle sedlo a s týmem jsme si rozuměli. Ale určitě v sezoně byly týmy, které s námi sehrály pěkný a vyrovnaný zápas a byly nám vyrovnanými soupeři.

Ohromně Polici pomohly zahraniční posily, což byl jeden z rozdílových faktorů. Jak se vám s těmito fotbalisty hrálo a jak zapadli?

Jelikož jsem hrál s Patrikem Gilianem a Oskarem Fotrem v zahraničí, tak víme, jak je to těžké zapadnout a začlenit se do týmu, který mluví jinou řečí. My jsme jim chtěli za každou cenu pomoci, aby se tu cítili jako doma. S jazykovou bariérou to bylo občas složité, ale myslím si, že se tady kluci cítili dobře a že sem skvěle zapadli. Musím říct, že jak s klukama z Ameriky, tak z Ukrajiny není žádný problém a jsou to výborní fotbalisté a skvělí kluci.

Nejlepším střelcem celé soutěže se stal suverénně Damani Camara. Co říci k němu?

Damani nám v sezoně obrovsky pomohl. Je to klasický útočník ví, kam si stoupnout a umí skvěle zakončit. Určitě má na vyšší soutěž. Budu mu přát ať mu drží zdraví a ať se chytne někde výš.

Vybojovali jste historický postup do divize. Už na ni myslíte?

Musím říct, že jak šla sezóna, tak jsme si to nijak nepřipouštěli, ale teď už mohu říct, že Police jde do divize a bude chtít být rovnocenným soupeřem pro ostatní týmy v divizi.

Budou nějaké změny v kádru? Proslýchá se, že někteří zahraniční hráči jsou na odchodu. Máte povědomí o tom, jak by mohl vypadat kádr pro divizi?

Určitě nějaké odchody budou, ale myslím si, že vedení a trenér za ně přivedou obstojné náhrady a tým bude šlapat jako doposud.

Jakou úlohu by měla Police v divizi hrát?

Já za tým mohu říct, že budeme chtít bavit diváky pěkným

Miroslav Routek přebírá pohár pro vítěze krajského přeboru mužů. Foto: Archiv klubu Spartak Police nad Metují

Fotbalisté Police nad Metují postupují do divize C. Foto: Archiv klubu Spartak Police nad Metují

fotbalem a být konkurenceschopný pro ostatní týmy. Určitě do sezóny nejdeme, že si to jdeme zkusit a být týmem kam si budou soupeři jezdit pro jasné vítězství.

Vy sám jste se do Police vrátil. Co bylo hlavním důvodem, že vás to táhlo zpět?

Já jsem se do Police vrátil z důvodu, že jsem ztrácel chuť k fotbalu a tady jsem ji opět našel. V Polici je skvělá parta, trenér a fanoušci nejlepší v kraji.

Proslýchalo se, že končí trenér Vacho, což je po takové sezoně překvapivé.

Můžu potvrdit, že skončil asistent Michal Bořek, což mě mrzí. Bůra je moje krevní skupina a věřím, že si jen chvilku odpočine a vrátí se opět k nám do týmu. Libor Vacho nakonec zůstává, a bude pokračovat ve skvělé práci, kterou odváděl.

Když ohodnotíte letošní krajský přebor. Jakou měl úroveň, co byste vypíchl, co vás zaujalo?

Kdybych měl vypíchnout jednu věc v sezoně, tak je to televizní zápas s Náchodem. Myslím si, že jsme překvapili spoustu lidí, jakou úroveň může mít krajský přebor.

Co vaše fotbalové ambice nyní?

Moje ambice ve fotbale jsou takové, jaké mi zdraví a životní okolnosti dovolí. Chci hrát fotbal, aby mě to bavilo a aby to bavilo lidi, kteří na nás chodí.

Dominik Palm

Kdo může říct, že je mistr republiky? Bylo mi ctí hrát s takovými fotbalisty

Na krajských trávnících a nejen na nich známé to jméno. Velezkušený, dnes už čtyřiačtyřicetiletý brankář Jan Šťastný hájí branku České Skalice ve VOTROK krajském přeboru a i ve svém věku patří mezi nejlepší gólmány soutěže. Dlouholetá opora Trutnova v divizi však v minulých dnech přidala další velký úspěch do své bohaté kariéry. A sice titul na mistrovství České republiky veteránů.

Honzo, jaké jsou pocity po republikovém titulu?

Skvělé! Měli jsme celoroční odvážný plán s velkým cílem, který se nám podařil. Ale nechybělo málo a zůstali jsme pod vrcholem. Asi jediná moje velká a hloupá chyba v celé sezóně a já ji udělám minutu před koncem semifinále. Kvůli mně jsme museli podstoupit loterii v penaltách. Hodně, opravdu hodně se mi ulevilo, když jsme je zvládli a postoupili do finále. Pak už jsem věřil, že to dotáhneme. Kdo může říct, že je Mistr republiky? A mně bylo ctí být součástí tak skvělé party pánů fotbalistů!

Kde se turnaj konal a jaká byla konkurence?

Finálový turnaj se konal v Praze na Motorletu a účastnilo se ho šestnáct týmů. Domácí Motorlet a loňský vítěz Semín měli účast jistou, ale ostatní museli projít přes celoroční kvalifikaci ve svém okrese a vyhrát krajské finále. Konkurence byla velká, nikdo se nepřijel jen zúčastnit, všichni chtěli vyhrát a na hřišti to bylo vidět. Klobouček dolů před výkony všech mužstev.

Oblékl jste dres gardy Lázně Bohdaneč. A tým byl skutečně nabitý. Jak vlastně došlo k tomu, že jste byl jeho součástí?

Celé to vymysleli Roman Albín, Ondra Kosinka a Jirka Zakl. S Albim a Ondrou jsem hrál v mládežnických týmech. Viděli jsme se na turnaji v malé kopané Hapostar (40+) v Havlovicích, kde hrají v útoku. Asi jsem je zaujal výkonem a nabídli mi zúčastnit se jejich plánu (směje se). Děkuji jim za to! Dokud zdravotně mohl šíma chytat, byl jsem v poli, a když už to nešlo a musel na operaci, snažil jsem se ho důstojně nahradit v bráně. A když vás pochválí fotbalisti jako David Šimon, Venca Koloušek, Radek Šírl, Radek Bukač, Jakub Slunéčko, Honza Jeřábek a všichni ostatní, je to i ve 44 letech skvělý pocit!

Kam tento úspěch v kariéře řadíte?

Nemám pořadí úspěchů. Ale každého si opravdu cením a je jedno, jestli byl s Trutnovem, reprezentací na Regions Cupu, gardou, nebo za Švery team. Fotbal je kolektivní sport, a abys něco vyhrál, musí se o to přičinit všichni v týmu. Dobrá parta a „srdíčko“ je základ. A já měl zase štěstí na výbornou partu se „srdíčkem“! Skvěle jsme si sedli i lidsky, takže to nebylo jen o fotbalu, ale i o zábavě.

Jaké to bylo zahrát si třeba s Václavem Kolouškem?

Pocta, zážitek! A nejen s Vencou, ale se všemi. Radost se na to dívat, na všechny ty borce, jak to mají stále v noze, klid na míči a přehled. U některých jedinců člověk nechápe, jaký mají fyzický fond a co všechno oběhají. Honza Jeřábek odehrál celý finálový turnaj bez střídání a na hřišti se „potkával“!

Pojďme k sezoně v krajském přeboru, ve kterém oblékáte dres České Skalice. Jak soutěžní ročník hodnotíte?

S umístěním, uhranými body panuje spokojenost. Horší je to s tréninkovou morálkou a počtem hráčů. Nedaří se nám rozšířit kádr, hrajeme to se 13 lidmi. Bodů mohlo být klidně víc, jen mít

správně nastavenou hlavu. Cení si, jak tým odehrál na jaře zápasy s aspiranty na vítěze krajského přeboru.

Třeba jako jediní jsme v Polici n. M. z 62 vstřelených domácích gólů neinkasovali. Defenziva nám i na „vyšší věk obrany“ fungovala. V útoku nám chyběl střelec. Ten, kdo by jim měl být, se raději neustále omlouval z tréninků, pak i zápasů a pak raději podepíše v „okně“ nižší soutěž. Osobně takové chování beru jako velký podraz na všechny!

Je vám 44 let. Co vaše hráčské ambice a plány?

Cítím se pořád dobře, věk beru jen jako číslo. A nejsem asi jediný, třeba Jirka Mašek... (usměje se). Chci pořád chytat, ve Skalici jsem spokojený a věřím, že oni se mnou také. Musím tomu ale jít naproti, poctivě trénuji, a mám ještě další sportovní aktivity, které dělám na sto procent. K tomu mám brankářské tréninky v Trutnově a teď, kvůli dlouhodobé dovolené trenéra, jsme se spoluhráčem Martinem Divišem dostali na starost letní přípravu ve Skalici.

Co říci závěrem?

Chtěl bych zmínit malou pozvánku. 27. července se koná turnaj HAPOSTAR Havlovice. Zúčastní se i Garda Lázně Bohdaneč. Snažíme se sestavit a přijet v co nejsilnější sestavě!

Dominik Palm

Mistr ČR veteránů, garda Lázně Bohdaneč. Foto: FAČR

Jan Šťastný je velkou oporou České Skalice v krajském přeboru mužů. Foto: Michal Malý

Přicházím s cílem pomoci dostat Hradec do pohárů

FC Hradec Králové získal v letní pauze zvučnou posilu. Z Viktorie Plzeň se totiž vrací někdejší kapitán a tahoun mužstva Adam Vlkánov, jenž poslední půl roku strávil na hostování v polském Ruchu Chorzów. V týmu trenéra Davida Horejše, který o jeho služby velmi stál, bude chtít navázat na svoje dřívější výkony. „Hradec se ohromně posunul. Jsem rád, že je vše okolo nás nastavené tak, abychom se prali o šestku,“ říká devětadvacetiletý ofenzivní hráč.

Jsem zpátky doma, jsem v Hradci, řekl jste ve videu FC Hradec Králové po vašem příchodu. Jaké to je?

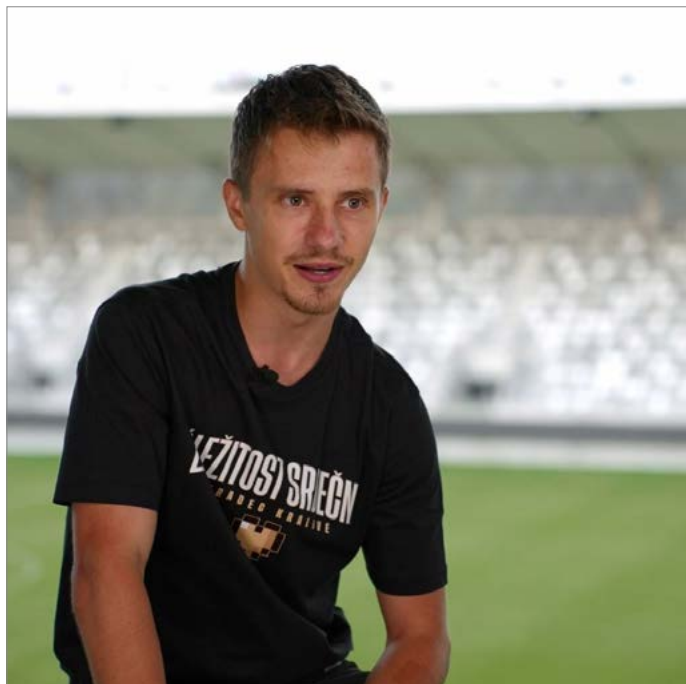
Je to skvělé. Všechno tady znám a mám to tady rád. Chtěl jsem být doma a blízko své rodině. To byly velké důvody, proč jsem se chtěl vrátit do Hradce. Zatím si to strašně užívám a jsem rád, že jsem zpátky.

Jak došlo k návratu do Hradce? Skončilo vám hostování v Polsku a vrátil jste se do Plzně.

Už, když jsem končil pár kol před koncem v Polsku a bylo jasné, že sestoupíme, tak mi zavolał Hradec, jestli je vůbec možnost, že bych se vrátil. Já jsem řekl, že to musí splňovat nějaké podmínky a musíme se oboustranně domluvit. Od té chvíle jsem v podstatě neřešil nic dalšího a bral jsem to tak, že když se domluvíme, tak budu rád v Hradci. Až potom bych řešil další nabídky.

Jaké byly další nabídky? Bylo ve hře setrvání v Plzni?

Popravdě jsem úplně tolik nechtěl zůstat a v Plzni jsem také necítil, že by chtěli, abych zůstal. Bylo tedy vzájemné, že se chceme domluvit. Vyptávalo se více týmů, i ze zahraničí, ale my jsme to měli s manažerem nastavené tak, že přednost má nyní Hradec a uvidíme, co nám nabídne.

Před dvěma lety jste odešel do Plzně, zahrál jste si Ligu mistrů, vše vypadalo skvěle. Jak na to období vzpomínáte?

První půl rok jsem odehrál komplet všechno. V lize jsem hrál v základní sestavě, nastoupil jsem v Lize mistrů, hrál jsem dobře, lidé mě chválili, v lize jsme byli první. Jenže druhý půl rok se

to celé otočilo a pak už to nebylo takové. Pak postupně nastala chvíle, kdy jsem si řekl, že chci zkusit něco jiného. A tak přišlo hostování v Polsku.

Jaké bylo vaše první zahraniční angažmá?

Pro mě to bylo zajímavé. Chtěl jsem poznat, jak to funguje jinde. Vždycky člověk slyší něco, ale realita je pak trochu jiná a je to celé zajímavější. Věděl jsem, že jdu do týmu, který velmi pravděpodobně sestoupí. Mohl jsem jít i do týmů, které byly v tabulce výš, ale po rozhovoru s trenérem jsem chtěl jít právě sem. A nelituji toho, nevyšlo to, ale vyzkoušel jsem si něco jiného.

Ted' jste v Hradci. S čím zpět pod Bílou věž přicházíte?

Viděl jsem spoustu zápasů pod novým trenérem v minulé sezoně a vidím, jak se hra posunula. Chodí diváci, je nový stadion a celkově se Hradec od té doby, co jsem odešel, neuvěřitelně posunul. Nedá se to srovnávat. Jsem rád, že je vše okolo nás nastavené tak, abychom se prali o tu šestku. A bojovali o poháry.

Do Hradce tedy jdete s cílem vybojovat poháry?

V podstatě ano. Chtěl bych, aby to tak bylo. Nikdo neříká, že to musí být první rok, ale myslím, že Hradec by v tomto měl být na sebe náročný. Všichni to musíme chtít a s tím, jak se to tady zvedlo, by poháry v Hradci byly hezké.

Jak vnímáte teď svoji pozici v kádru Votroků? Odcházíte jako kapitán.

Myslím, že co se týče pásky, tak ta zůstane v klidu u „Kodyho“ (Petr Kodeš – pozn. autora). Pro mě se asi nic nezměnilo. Vrátil jsem do klubu, kde to znám, znám všechny lidi. Samozřejmě tým se proměnil, ale pořád to jede v podobné náladě a atmosféře. Například Patrik Vízek to tu udržuje v pořád v nějakém stejném rytmu.

Jak aktuálně probíhá neoblíbená letní příprava?

Ted' je to samozřejmě náročnější, ale trochu jiné, než jsem zažil jinde. V tomto mě to baví. Hodně věcí je na hřišti. Byl jsem na to zvědavý, protože jsem měl nějaké indicie, jak by to mohlo vypadat. Zatím vše super, náročné, ale baví mě to.

Co vaše aktuální ambice v profesionální kariéře?

Já to mám nastavené tak, že všechno už je týmové. Chci, aby se Hradec dostal do pohárů, to je hlavní ambice, se kterou do Hradce přicházím a doufám, že to dokážeme.

Dominik Palm

NÁŠ FOTBAL ŽIVĚ

Police před televizními kamerami a rekordní návštěvou porazila Náchod

V neděli 2. června se v rámci projektu Náš fotbal živě uskutečnilo v Královéhradeckém kraji televizní utkání VOTROK krajského přeboru mužů, ve kterém domácí Police nad Metují vysoko porazila Náchod 7:2. Duel sledovaly téměř dvě tisícovky diváků.

Foto: Michal Malý

Koheze všech v Železnici byla mimořádná. Do krajského přeboru půjdeme s velkou pokorou

Železnice zažila zlaté časy a výsledkem je historický úspěch. Svěřenci trenéra Vladimíra Blažeje totiž v tomto soutěžním ročníku ovládli Pohár hejtmana a z druhého místa vybojovali také kýžený postup do krajského přeboru mužů. „Nejvíce si vážím toho, jak jsme s kabinou k sobě našli opět cestu a jaký tým se tu vytvořil,“ pochvaluje si zkušený stratég.

Jak se aktuálně jako trenér Železnice cítíte?

Velmi vyčerpaně. Tato sezona mi dala zabrat podobně jako všem členům kádru. Naštěstí ty euforické stavy, které jsem zažil se svými hráči, našimi fanoušky a s mými kolegy, ty léčí jakoukoliv únavu. Ale ten fantastický zápis do historie fotbalu v malém městě pod Bradlecem, ten za to stojí.

Sezona jen těžko mohla být lepší. Jak byste ji popsal?

Po loňském krásném finále v Lázních Bělohrad, kde nám remíza na postup nestačila, jsem hodně očekával, co přinese tento ročník. U týmu jsem vstupoval do sedmé sezony, a to vskutku není pro vzájemnou interakci s kádrem málo. Úvod podzimu 2023 jsme v konfrontaci se špičkou soutěže doslova probojovali. Určitým přelomem byla remíza na půdě tehdy vedoucí Třebše, kde jsme vyrovnali v nastavení. Pak však přišla šestizápasová vítězná série okořeněná několika vysokými výhrami a náhle jsme přezimovali na druhém místě. Krédo zimní přípravy bylo: Méně fotbalu je někdy více. Šli jsme trochu jinou pohybovou cestou. A když jsme v úvodu jara vyhráli nad lídrem hradeckou Slávií a tři body odvezli z Kostelce, bylo našlápnuto. Určitá krize přišla v květnu, kdy jsme sehráli několik „anglických“ týdnů včetně konfrontace s týmy přeboru a byla znát únavu. Ale tady sehrálo roli jádro kabiny, její ohromná motivace a také „rada starších“, které šéfuje Lukáš Haken a Michal Puš. Jenže koheze kabiny a morálka týmu dokázala hodně, odrazili jsme nápor Nového Hradce a v závěru i Kostelce nad Orlicí. Výsledkem bylo druhé postupové místo, na výbornou Vysokou nad Labem jsme si nemohli myslet.

Máte titul v Poháru hejtmana a vysněný postup do krajského přeboru. Dá se říct, čeho si vážíte víc a proč?

Ono se to nedá příliš srovnávat. V pohárových duelech investujete veškerou energii do devadesáti minut a tato střetnutí hraje v jiném psychologickém módu. A úspěch třeba s Jaroměří nebo s Libčany prožíváte ohromně emotivně, protože jsme splnili další krátkodobý cíl. A o finále se Solnicí už nemohu říci nic jiného než to, že podobný zážitek je fotbalová fantazie. Oproti tomu úspěch v dlouhodobé soutěži je o mnoha faktorech, o dlouhodobé trénovanosti, o zdraví kádru, o fotbalové síle soutěže, která byla letos daleko vyšší než vloni. A samozřejmě se vyrovnáváte s vývojem v tabulce, musíte reagovat na dílčí neúspěchy nebo ztráty. Samozřejmě vás každý tříbodový úspěch těší, ale už krátce po něm myslíte na to, co bude za týden. Takže odpověď: Oba tyto úspěchy vnímám jako rovnocenné, každý z nich byl tak trochu jiná disciplína.

Co je pro vás jako pro trenéra po této sezoně největší odměnou?

Asi to, jak jsme s kabinou k sobě našli opět cestu, jaký tým se v Železnici vytvořil, jaké jsem měl kolegy v podobě Milana Matouška, Pavla Kozáka, Tomáše Jerieho či Jaroslava Daniše. Prostě koheze všech v Železnici byla mimořádná. Myslím, že na jaro 2024 hned tak někdo nezapomene. Prostě řadu činností děláte

pro úspěch a ten vám nikdo nevezme, i když ho bude připomínat jen tričko, pohár či medaile. Odměnou bylo i to, že mi gratulovali zejména kolegové, kterých si velmi vážím za jejich práci a lidské nastavení. Moc si vážím i podpory, kterou mám od své manželky, která mi vytváří zázemí ve staropacké „tvrzi“. A nesmím zapomenout, když stovky železnických fandů skandují, mají ohromnou radost a baví se, to je rovněž odměna, která má velký lidský podtext. A pro mne je samozřejmě odměnou i fakt, že snad nepatřím do opotřebovaného železa, i když jsem byl také posílán na odpotčiněk. Věřím, že to bylo myšleno trochu v legraci.

Určitě již přemýšlíte a plánujete na další sezonu, která bude pro vás bude logicky těžká. Máte v hlavě, s jakým kádrem do ní Železnice půjde a jak by se měla prezentovat?

Do přeboru jdeme s velkou pokorou a také s tím, že bychom byli neradi za nějakou epizodní roli. Navíc Železnice uvidí něco, o čem asi nikdo nikdy nesnil, bude se zde hrát MOL CUP, byť jenom předkolo. Myslím, že tým má svoji tvář, má nějaké standardy, umí přepínat do různých módů a systémů. Nejde přes léto dělat nějakou revoluci, ale rád bych nějaké nové prvky viděl. Pro nás je nyní nutností, aby náš realizační tým doplnil další trenér. Pokud se týče hráčského kádru, máme dvě konstanty. Noví hráči musí být z Železnice nebo z blízkého regionu, vzorem nám budiž obec Radim, musí zapadnout do kabiny tak jako v minulosti třeba Michal Miler či další a samozřejmě se díváme i na proporcionalitu věkové struktury kádru. Jednoznačně budeme opět sázet na několik mládežnických odchovanců, kteří budou chtít jít ve stopách Kypra, Klouzy, Burgerta, Štastného či dalších. Takže v hlavě to máme, věřím, že přání bude v souladu s realitou.

Dominik Palm

Vladimír Blažej (v červeném) dotáhl tým Železnice ke skvělým úspěchům. Foto: Lubomír Douděra

Fotbalisté Železnice po vítězství ve finále Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje. Foto: Lubomír Douděra

Fotbal ve Velichovkách zažívá zlaté časy. Jsem rád, že jsem toho součástí

Před dvěma lety postoupily do 1. B třídy a poprvé v historii si zahrály krajskou soutěž. Fotbalisté Velichovek však v minulé sezoně úspěch zdejšího fotbalu dokázali posunout ještě na vyšší úroveň. Po vítězství ve skupině B totiž vybojovali postup do 1. A třídy. „Chtěl bych poděkovat všem lidem, kteří jsou součástí velichovského fotbalu,“ říká mladý kapitán Martin Pácalt.

Martine, Velichovky slaví postup do 1. A třídy. Jak vám to zní?

Zní to skvěle. Toto ve Velichovkách ještě nikdy slyšet nebylo, přepisujeme tak historii klubu. A moc mě těší, že jsem toho součástí.

Co rozhodlo o konečném úspěchu?

Aspektů, které nás dovedly k takovému úspěchu, je mnoho. Možná to byla i naše nevydařená zimní příprava. Nebo příchod zkušených borců do našich řad. Zkrátka sešlo se všechno a výsledek se dostavil.

Přitom v 1. B třídě jste byli po postupu teprve druhou sezonu. Znamená to, že fotbal ve Velichovkách zažívá zlaté časy a jde nahoru?

Můžeme to tak říci. Přece jenom jsme před dvěma lety postoupili do 1. B třídy a nyní budeme hrát 1. A třídu. Takže bych se to nebál nazvat „Zlatým časem“.

Do čela jste šli až v průběhu sezony. Dlouho vedl Černilov. Byly pak oslavy o to větší?

Oslavy byly jako vždycky perfektní. Bodově to bylo opravdu vyrovnané, ale nakonec se štěstí usmálo přece jen na nás. Nicméně musím Černilovu poblahopřát, protože jsou taky postupující tým a na hřišti se opět setkáme.

Vy sám jste mladým kapitánem mužstva. Co pro vás pásk na ruce znamená a jak jste se k ní dostal?

Na pásku jsem si zvykl. Je to zodpovědnost a čest být kapitánem v tak mladém věku. A jak jsem se k ní dostal, vlastně ani nevím. To je spíše otázka na našeho trenéra Jirku Lebedinského. To on mi dal tu důvěru. A doufám, že jsem nezklamal.

Kdybyste měl jmenovat tři hlavní pilíře, proč Velichovky zažily takovou sezonu, jaké by to byly?

Tak zaprvé je to náš celý tým. Myslím, že můžu s klidnou hlavou říci, že jsme sehraní a rozumíme si jak po stránce fotbalové, tak po lidské. Jako druhý pilíř uvedu vedení klubu s trenérem. A nakonec, ač se opakuji, musím zmínit a tím opět velice poděkovat našim fanouškům a celému Fanclubu! Jako vždy byli skvělí!

Už vyhlížíte 1. A třídu? Co od ní budete očekávat?

Samozřejmě vyhlížíme, ale momentálně se budeme soustředit na Lázeňský pohár, který se letos odehraje na našem domácím hřišti ve Velichovkách. Očekávat od 1. A třídy určitě budeme kvalitní soupeře a stejně tak kvalitní hřiště. Necháme se překvapit, jak se nám bude dařit.

Proběhne posílení kádru? Vnímáte to jako nutnost?

O posílení kádru nějaká slova padla, ale nevím, jestli se tak stane.

Co vaše osobní ambice ve fotbale?

Ambice už žádné nemám, chci i nadále hrát a bavit se fotbalem ve Velichovkách, protože tady jsem doma. Na závěr bych chtěl poděkovat všem lidem, kteří jsou součástí velichovského fotbalu. Začíná to u pokladny a končí u obsluhy ve stánku. Umožnili jste nám takové podmínky, které byly potřeba k tak úspěšné sezoně. Ještě jednou děkujeme. Ať žijí Velichovky!

Dominik Palm

Martin Pácalt s trofejí pro vítěze 1. B třídy. Foto: Archiv klubu TJ Velichovky

Fotbalisté Velichovek slaví postup do 1. A třídy. Foto: Archiv klubu TJ Velichovky

Podařilo se nám naplnit očekávání několika generací hráčů i fanoušků

Fotbalisté Kopidlno mají za sebou velmi úspěšnou sezonu. Potvrdili totiž vysoké ambice, zaslouženě ovládli 1. B třídu skupiny A a slaví kýžený postup do 1. A třídy, který je historickým maximum zdejšího klubu. „Jsem na všechny hrdý,“ říká předseda klubu Jaroslav Zikmund.

Co aktuálně zažíváte?

Musím říct, že pro všechny je postup splněný sen. Podařilo se nám naplnit očekávání několika generací hráčů i fanoušků.

Jak hodnotíte celou sezonu z pohledu „A“ týmu? Jde o nejlepší sezonu v historii.

Sezóna se nám opravdu povedla, vzhledem k postupu do 1. A třídy ji musíme samozřejmě hodnotit jako nejúspěšnější v historii klubu.

Předseda klubu TJ Kopidlno Jaroslav Zikmund může mít z uplynulé sezony velkou radost. Foto: Archiv klubu

Kopidlno se již delší dobu netajilo nejvyššími ambicemi. Ted' máte postup v kapse. Z čeho máte osobně nyní největší radost?

Já osobně mám radost, že jsme splnili náš cíl, na kterém jsme se i s hráči domluvili. Zlatým písmem jsme se zapsali do historie klubu. Kádr máme vytvořený prakticky z odchovanců a několika hráčů z okolních vesnic. Jsem na všechny hráče hrdý.

Oslavy postupu prý byly veliké. Zapojil jste se?

Troufnu si tvrdit, že oslavy byly také historické. A já se samozřejmě zapojil a užil si je, dokud mi síly stačily.

Fotbal v Kopidlně šel v poslední době viditelně nahoru. Co stojí za celým vzestupem?

Ano, v posledních letech zažíváme dobré období. Hodně záleží na tom, že máme dostatek hráčů. Za vzestupem určitě stojí dobrá práce trenérů u všech kategorií, kdy velmi dobré výsledky mají i týmy žáků a přípravek. Určitě za zlepšením stojí také velmi dobře nastavená atmosféra v klubu, kdy všichni jsme kamarádi, věříme si a jsme podobně morálně nastaveni.

Vášim největším soupeřem byl Chlumec n. C., který nakonec skončil druhý. Byl to nejkvalitnější tým, se kterým jste se poměřili?

Chlumec byl opravdu těžký soupeř a jsem rád, že jsme ho dokázali ve dvou velmi dobrých utkáních porazit. Mně osobně se líbily i obě utkání s mužstvem Kosiček. Na druhou stranu musím říct, že nejtěžší soupeř byla asi Sobotka, se kterou jsme ztratili šest bodů.

Přemýšlíte již nad 1. A třídou? Přejde posílení kádru?

Ač jsem si chtěl od fotbalu dát chvíli pauzu, tak musím přiznat že nad 1. A třídou už přemýšlím. Posílit kádr bychom chtěli, ale rozumně. Já osobně zastávám názor, ať hrají ti, kteří si soutěž vykopali. Je to odměna i pro hráče a doufám, že si užijí každý zápas, i když určitě přijdou i porážky.

Kdybyste měl jmenovat tři klíčové věci, které znamenaly úspěch v letošní úspěšné sezoně, které by to byly?

Stále věřím, že jeden z faktorů je velmi dobrá atmosféra v klubu. Dalším určitě kvalitní kádr, který v současnosti máme. A třetí – určitě početná divácká základna a domácí prostředí. Závěrem mi prosím dovolu poděkovat všem, kteří nám pomáhají, bez nich bychom to nezvládli.

Dominik Palm

Překvapení! Pohár zvedla nad hlavu Železnice

Před finále měli mnozí jasno o tom, kdo zvítězí. A není divu. Fotbalisté Solnice byli před finálovým duelem Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje logicky velkým favoritem. Avšak nakonec na trofej nedosáhli a padli. Vítězem se stala Železnice, která tak potvrdila svou historickou sezonu. Po prvenství v poháru totiž z druhého místa postoupila do krajského přeboru.

Finálový duel, který se hrál ve Velichovkách před početným publikem, nakonec skončil nerozhodně 1:1. Na Pavlíčkovu trefu těsně před poločasem zareagoval v 53. minutě Haken, a protože ve zbytku utkání už branka nepadla, šlo se do penaltového rozstřelu. Ten ovládli jasně fotbalisté Železnice a mohli se tak radovat z obrovského úspěchu. Družina Vladimíra Blažejce bude na soutěžní ročník 2023/2024 vzpomínat hodně dlouho.

TJ Sokol Železnice - SK Solnice 1:1 (0:1), PK: 4:1

Střelci: 53. Haken - 43. Pavlíček.

Sokol Železnice: D. Burgert (90. Puš) – Šťastný, F. Burgert (46. Míka), Haken (68. Mestický), Bucek (90. Kracík), Kypr, Milér, Starý, Klouza, Barták, Odvárko. SK Solnice: Lehký - Ptáček Robin, Ptáček Michael, Dymák (58. Pavel Vítek), Jaroš, Jedlička, Zarnadze Irakli (58. Krollop), Nejman, Volf (68. Tobiška), Pavlíček, Marek Vítek (68. Dostálek).

Puš: Je to velký zázrak. Asi vůbec největší úspěch železnické kopané v historii

K triumfu Železnice v Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje logicky velmi přispěl velezkušený brankář Michal Puš, který nešetřil chválou. Však se fotbalisté Železnice postarali o velké překvapení.

„Je to velký zázrak. Vyřadili jsme čtyři týmy krajského přeboru. Kluci ve všech zápasech nechali na hřišti všechno a ve finále tomu dali korunu. Neskutečný výkon všech hráčů, okořeněný geniálními tahy стратега Blažeje. Nechat na střídačce nejlepšího hráče, aby druhý poločas rozhodl zápas, to chce odvahy. Zápas to byl opravdu těžký, ale myslím, že jsme byli více než vyrovnaným soupeřem. Remíza byla zasloužená a to, že Železnice vyhrála po pěti letech penaltový rozstřel zrovna v tomto zápase, je prostě neskutečné,“ rozplýval se po vítězném finále brankář Železnice, který zároveň ocenil fanoušky i celý fotbal v Železnici. „Toto vítězství je hlavně odměnou pro všechny fanoušky a veškeré lidi spojené s místním fotbalem. Myslím, že je to v současné chvíli vůbec největší úspěch železnické kopané v historii. Kdo na zápase byl a viděl oslavy s fanoušky, pochopil, co to pro celou Železnici znamená.“

Železnice zároveň vybojovala i kýžený postup do krajského přeboru, který podtrhl nejlepší sezonu v historii klubu. „Šnová sezóna je možná slabé slovo. Je to takový velký zázrak, ale jak už se někde psalo, v Železnici je fotbalový svět ještě v pořádku a tohle je odměna,“ dodal zkušený brankář.

Dominik Palm

Michal Puš s Pohárem pro vítěze. Foto: Lubomír Douděra

Je vidět, že v kraji máme spoustu šikovných hráčů. Utvořila se skvělá parta

Šampioni. Výběr královéhradeckého kraje po finálovém vítězství nad KFS Vysočina. Foto: FAČR

V rámci turnaje porazil čtyři výběry a zvedl nad hlavu pohár pro republikového mistra. Výběr Královéhradeckého kraje se nedávno stal vítězem tuzemské části Regions Cupu a postoupil do kvalifikace o mistrovství Evropy amatéřů. „Hlavní byl charakter celého mužstva, táhli jsme za jeden provaz,“ pochvaluje si jeden z trenérů mužstva Roman Čáp.

Vítězství v tuzemské části Regions Cupu je obrovským úspěchem. Jak se rodilo?

Samozřejmě je to obrovský úspěch. Děk patří především všem hráčům, kteří se těch všech zápasů zúčastnili, všem klubům, ze kterých jednotliví hráči byli nominováni, předsedovi kraje Vašku Andrejsovi, celému realizačnímu týmu a všem okolo, kteří nám pomáhali nebo třeba jen fandili. Tvořili jsme nové mužstvo, měli jsme představu, koho bychom v týmu chtěli mít, jak bychom se chtěli herně prezentovat. Myslím, že jsme pro soupeře byli dost nečitelní, protože jsme ani do jednoho zápasu nešli ve stejné sestavě. Pokaždé se nám podařilo vytáhnout nějaký trumf.

Co podle vás rozhodlo o tom, že Královéhradecký kraj zvedl nad hlavu pohár?

Jednoznačně charakter celého mužstva. Možná to zní jako fráze, ale fakt jsme táhli za jeden provaz. Důležité bylo, že jsme se snažili využít hráče s aktuálně nejlepší formou. V prvním kole s Pardubickým krajem přes jednoznačné vítězství bylo vidět, že hra byla taková syrová, sedalo si to. Proti Libereckému kraji na UMT velká kvalita z obou stran, zápas se musel líbit, fotbal nahoru dolů, kde rozhodla naše produktivita. Semifinále proti Karlovarskému kraji na Strahově se hrálo až v nedůstojném prostředí. Po dráze se probíhali „hobíci“ běžci, maminky s kočárky, občas do nás někdo u lavičky vrazil. Soupeř nám pět minut před zápasem oznámil, že využívá čekací lhůty a zá-

pas začne o 20 minut později. Tak to jsem ještě nezažil. Vedli jsme 1:0, bohužel došlo ke zranění našeho hráče a v deseti jsme obdrželi dost nešťastnou branku. Penalty jsme ale pak zvládli. Za sebe musím říct, že jsem byl úplně v klidu a vůbec si nepřipouštěl, že bychom to nezvládli. A finále? To asi většina viděla, to nemá cenu komentovat. Obrovská touha po vítězství, bavili jsme se o tom, že druhá místa nikoho nezajímají (usměje se).

Krajský výběr jste vedl společně s trenérem Milošem Dvořákem a také Tomášem Kabeláčem. Jak jsou vaše role rozdělené?

S Mildou Dvořákem jsme dostali nabídku vést krajský výběr od Vaška Andrejse někdy na konci minulé sezony. Po tom, co jsme zjistili, že Tomáš Kabeláč nemůže být do týmu nominován jako hráč, tak nám okamžitě naskočila myšlenka využít ho v realizačním týmu jako asistenta a takovou propojku mezi námi a kabinou. Musím říct, že spolupráce fungovala naprosto skvěle, my s Mildou jsme hodně jezdili, snažili jsme se vidět co nejvíce zápasů, abychom měli co největší přehled o aktuální formě jednotlivých hráčů. Tomáš se své role zhostil skvěle, je vidět že má u kluků respekt, držel partu. Před každým zápasem si každý z nás napsal sestavu a pak jsme se o tom bavili, ale většinou jsme neměli jasno na jednom, maximálně dvou postech. Perličkou je, že na finálový zápas jsme se o sestavě shodli stoprocentně, včetně rozestavení.

Zdá se, že jste vsadili na ty správné hráče. Budete je chtít nominovat i v mezinárodních utkáních nebo plánujete do kádru zařadit i nějaké novice?

Hned po zápase jsme měli mítink ke kvalifikaci, která se bude odehrávat v Bosně, a dozvěděli jsme se, že můžeme využít hráče z ČFL. Mluvili jsme také se všemi hráči, kteří se finálového utkání zúčastnili, jestli mají zájem jet do Bosny, protože

přeci jenom termín 13. 8. - 21. 8. není úplně ideální. Nicméně k našemu potěšení mají všichni velký zájem reprezentovat. Odpověď je jasná, turnaje se zúčastní hráči, kteří se o tento úspěch zasloužili. Je to pro nás všechny odměna, takže není co řešit.

Je vidět, že fotbal v královéhradeckém kraji je na velmi dobré úrovni. Není to totiž první podobný úspěch...

Také jsem nad tím přemýšlel, určitě to nemůže být náhoda a je vidět že v kraji máme spoustu šikovných hráčů. Když jsem si procházel soupisky soupeřů, tak jsem zjistil, že máme v nominacích jeden z nejvyšších počtů hráčů, kteří nehrají republikové soutěže, což svědčí o tom, že náš krajský přebor je skutečně kvalitní. Na druhou stránku je potřeba uznat, že jsme se potkali se soupeři, kteří byli více než vyrovnaní a měli ve svém středu také spoustu výborných hráčů.

Jaké byly oslavy? Užili jste si je?

Vzhledem k tomu, že jsme nechtěli nic zakřiknout, tak jsme neměli připravené žádné šampaňské ani vítězné doutníky. Já osobně jsem ihned po skončení finálového ceremoniálu řešil náležitosti ohledně turnaje v Bosně. Protože se jedná o reprezentační akci, jsou s tím spojené určité věci, které nesnesly odkladu. Hráči se ukázali jako opravdový tým, začali slavit už na hřišti, potom jsme se všichni přesunuli na společnou večeři přímo v Nasavrkách. Většina týmu potom ještě v dresech pokračovala v Hradci Králové, a co jsem viděl fotky, tak někteří to táhli ještě ve čtvrtěk.

Přemýšlíte už nad Bosnou? Co zde budete chtít dokázat?

Jak jsem říkal, přípravy na Bosnu začali hned po vítězném zápase, času není mnoho, úkoly jsme si mezi sebou rozdali a není jich zrovna málo. Bohužel UEFA určila kvalifikační termín za mě dost nešťastně. U nás se rozběhnou soutěže a my klubům více jak na týden vezmeme hráče, kteří odehrají v šesti dnech tři těžká utkání. Na kvalifikaci pojedeme s pokorou, ale zároveň se zdravým sebevědomím. Čekají nás nesmírně těžká utkání se Skotskem, Albánií a domácím mužstvem. Strašně bude záležet na tom, jak se nám podaří do turnaje vstoupit, ale kdo nás zná, tak ví, že budeme chtít postoupit.

Kam z trenérského pohledu vítězství v tuzemské části Regions Cupu řadíte?

S Mildou už máme něco za sebou a každé vítězství potěší, ale pořád věřím tomu, že máme na to jít ještě dál a ten úspěch ještě vylepšit. Jsem hlavně rád za ty kluky, mančaft se tvořil, udělala se skvělá parta, každým zápasem jsme rostli. Nikdo nebyl uražený, že se třeba nedostal na hřiště. Jeden příklad za všechny, kdy Honza Havlena v semifinále odehrál skvělou par-

Realizační tým po vítězství Královéhradeckého výběru na Regions Cupu. Foto: Archiv krajského výběru

tii, ale bohužel pro něho se ve finále na hřiště nedostal. Prostě se všechno podřizovalo týmu, a to také rozhodlo o postupu. Trochu bych to přirovnal k našim hokejistům, kde hráči také upozadili svoje ega, pracovali pro mužstvo a nakonec slavili titul.

Dominik Palm

Z uplynulé sezony mám smíšené pocity. Jsem přesvědčený, že patříme do top 5

Nedávno zaznamenal velký úspěch, na který bude určitě dlouho vzpomínat. Jinak ale s uplynulým soutěžním ročníkem příliš spokojený není. Řeč je o Martinu Knapovi, reprezentantovi krajského výběru, jenž s týmem trenérů Dvořáka a Čápa vyhrál tuzemskou část Regions Cupu, a také o opoře divizního Trutnova, který v uplynulé sezoně skončil na desátém místě první republikové soutěže.

Máte za sebou úspěšnou sezonu, korunovanou vítězstvím na Regions Cupu. Jsou ve vás ještě čerstvé dozvuky po triumfu mezi krajskými výběry?

Z letošní sezony mám smíšené pocity. Pokud se budeme bavit o sezoně na klubové úrovni, tak nikdo z našeho týmu není s výsledkem rozhodně spokojen. Z hlediska krajských výběrů je ta sezóna samozřejmě velmi úspěšná a jsme šťastní, že se nám povedlo Regions Cup vyhrát.

Je to velký úspěch celého krajského fotbalu. O čem podle vás vypovídá? Není to totiž poprvé, co náš kraj dokráčel v turnaji daleko.

Pokud budu mluvit o současném výběru, tak jsme rádi, že se nám podařilo vyhrát a je to pro nás všechny samozřejmě velký úspěch. Věděli jsme, o co hrajeme a jak to celý Královéhradecký svaz bere vážně. Velkou zásluhu na tomto úspěchu mají naši trenéři Miloš Dvořák a Roman Čáp, protože právě oni poskládali takto kvalitní tým. Ve výběru se sešla většina hráčů v nejlepším fotbalovém věku okolo pětadvaceti let, doplněna o pár mladších kluků. Myslím, že z tohoto úhlu pohledu máme vcelku zkušený tým, a to se i v jednotlivých utkáních ukázalo.

Vy má jste dokonce i navlékl kapitánskou pásku. Co pro vás reprezentovat kraj, natož jako kapitán, znamená?

Jsem opravdu rád, že mohu reprezentovat kraj. Je to trochu něco jiného, protože najednou se v týmu setkáváte s kluky, proti kterým hrajete v soutěži, ale všichni se tak nějak známe a o to snazší to vše je. Ano, je pravda, že v jednom zápase jsem nastoupil s kapitánskou páskou a samozřejmě si toho velice vážím. Trenéři ve mě vkládají důvěru, věří v mé schopnosti a já se snažím jim to na hřišti vrátit. Osobně to pro mě však není nic nového, protože roli zástupce kapitána plním i v Trutnově.

Jak jste si užil oslavy? Jaké byly?

Oslavy začaly ihned po zápase a musím říct, že byla opravdu velká škoda, že se finálový zápas hrál ve středu, protože druhý den musí člověk do práce. Pro nejmenované jedince ani tohle nebyla překážka a druhý den do práce nedorazili (směje se). Každý si asi dokáže představit, jak po takovém úspěchu oslavy vypadají, takže asi nebudu zabíhat úplně do detailů. Přesto mohu s jistotou říct, že jsme to oslavili dostatečně a nikomu se nic nestalo (směje se).

V srpnu náš výběr čeká výprava do Bosny. Co od ní očekáváte a jak se na ní těšíte?

Samozřejmě se všichni moc těšíme, protože pro mnohé z nás půjde s největší pravděpodobností o vrchol kariéry. Navíc k tomu všemu jedeme reprezentovat Česko republiku a dle informací to má mít „reprezentační“ parametry, takže myslím, že pro každého z nás to bude velký zážitek, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Víme, že nás nečeká nic lehkého a postupně se střetneme s výběry Albánie, Skotska a domácí Bos-

nou. V každém zápase očekávám velkou bitvu a uvidíme, jak se popasujeme například z horkokrevnými balkánci či s tvrdou hrou Skotů. Doufám a věřím, že to zvládneme a postoupíme na závěrečný turnaj.

Pojďme ke klubové úrovni. Jste hráčem Trutnova v divizi C. Jak hodnotíte konečné 10. místo?

Jak už jsem v úvodu zmiňoval, sezónu bohužel nemůžeme hodnotit kladně. Pro všechny je to velké zklamání, protože po minulé velice úspěšné sezoně jsme měli úplně jiné cíle. Myslím, že můžu mluvit za všechny z klubu a říct, že tato sezóna nesplnila naše očekávání a jsme rádi, že už je za námi. Všichni si teď chvilku odpočneme a připravíme se na další ročník. Doufám, že bude úspěšnější než tento.

Co chybělo k lepšímu umístění?

Těžko říct, zda bylo na víc. V každém zápase to bylo něco jiného. Troufám si však říct, že ve velké většině zápasů jsme nebyli horším týmem a jen pár týmů nás opravdu přehrál. Největší kámen úrazu je však zcela jasný, a to je naše neproměňování vyložených šancí. To nás stálo dost bodů a ve výsledku i postavení v tabulce. Víme tedy, na čem musíme do začátku příští sezóny zapracovat, abychom se posunuli v tabulce výš. Já osobně jsem přesvědčen o tom, že náš tým patří kvalitou alespoň do top 5.

Jak máte nyní nastavené cíle ve své fotbalové kariéře? Kam směřují a budou směřovat?

No, je mi 26 let, takže se už asi úplně nikam nehrnu, avšak stále si myslím, že mám nejlepší fotbalová léta ještě před sebou. Momentálně se budu soustředit na následující sezónu, doléčovat bolístky, které mám z loňské sezóny a samozřejmě připravovat na Regions Cup a kdo ví, třeba po případném postupu obdržím nějakou lukrativní nabídku, kterou nebudu moci odmítnout (směje se).

Dominik Palm

Martin Knap s trofejí pro vítěze tuzemské části Regions Cupu.

Důležité bylo, že jsme táhli za jeden provaz a společně tomu věřili do poslední minuty

Odehrál skvělý zápas a ve finálovém duelu například skvělou asistencí na druhý gól velmi přispěl k celkovému vítězství. Obránce divizního Nového Bydžova a také krajského výběru Filip Drobny může uplynulou sezonu hodnotit pozitivně. Novobydžovští zachránili divizní příslušnost a robustní krajní bek navíc přispěl k triumfu v Národním poháru krajských výběrů. „Je to určitě jeden z největších úspěchů kariéry,“ říká.

Co po úspěchu aktuálně prožíváte?

Prožívám velkou radost. Nebyl to lehký zápas. Otočka z 0:2 na 3:2 nás stála hodně sil a odhodlání. O to je ta radost větší.

Ve finále proti Vysočině jste byl velmi důležitým hráčem.

V zápase jsem se cítil velmi dobře. Myslím si, že se mi podařilo odehrát jeden ze svých lepších zápasů. Takže za mě spokojenost. Důležité bylo, že jsme táhli za jeden provaz a společně tomu věřili do poslední minuty.

Na druhý gól Adama Novotného jste skvěle asistoval. Jak jste situaci viděl?

Byla to těžká situace. Dal jsem si tam pár ne úplně dobrých doteků do souboje, ale nakonec jsem z toho vyvázl, možná s trochou štěstí. Před bránou jsem viděl Adama, tak jsem se to tam snažil dostat a naštěstí to klaplo.

Jste pravidelným reprezentantem krajského výběru. Co to pro vás znamená a jak si to užíváte?

Je to super, jsem rád, že můžu být součástí tohoto výběru.

I když spolu netrénujeme, tak jsme si na sebe s klukama celkem zvykli. Moc si to užívám.

Kam tento úspěch v kariéře zatím řadíte?

Moc jsem toho ve své kariéře zatím nedokázal, takže tento úspěch řadím mezi své největší.

Nový Bydžov si zajistil záchranu v Divizi C. Sezona se tedy asi bude hodnotit pozitivně, je to tak?

Nevím, jestli pozitivně. Každý z nás by byl rád, abychom se pohybovali v jiné části tabulky. Cíl na jaro byl jasný a nakonec jsme ho splnili.

Na co se teď nejvíc těšíte po sezoně?

Samozřejmě na odpočinek. Jaro bylo pro mě dost náročné, a to nejen po fotbalové stránce. S přítelkyní jedeme na Moravu, doufám, že tam se nám dostane dostatku relaxu (směje se). Takže fotbal a pivo na chvíli vyměním za kolo a víno.

Dominik Palm

Primáty pro týmy SK Smiřice a TJ Sokol Stěžery

Třebechovice p. O. - Na zdejším stadionu v Boře vyvrcholily před početným publikem za nádherného počasí obě tradiční žákovské pohárové soutěže OFS Hradec Králové.

V kategorii mladších žáků, 19. ročníku Poháru Ladislava Škorpila, zápas o první místo Stěžery - Smiřice skončil 0:4, duel o bronzovou příčku Lhota p. L. - Nepolisy přinesl výsledek 5:0. Ve starších žácích, na již 49. ročníku Poháru Jaroslava Míchala, se hrál finálový zápas Skřivany/Červeněves - Stěžery a rozhodl jediný gól pro Stěžery.

Poháry s medailemi všem zúčastněným finalistům předali trenérská legenda Ladislav Škorpil a Jaroslav Míchal, syn zakladatele žákovského poháru, předseda Okresního fotbalového svazu Hradec Králové Martin Zbořil, místopředseda OFS Hradec Králové Vladan Haleš, předseda KM a TMK OFS Hradec Mirza Rahimič a GTM OFS Hradec Jakub Novický. S mikrofonem jednotlivá utkání komentoval Zdeněk Pechar. Za komisi rozhodčích a delegátů OFS Hradec zde byl Pavel Fišer. Dík patří SK Třebechovice p. O. za poskytnutí útulného stadionu v Boře. Pohárová finále byla opět důstojným připomenutím památky Jaroslava Míchala, dlouholetého předsedy Okresního fotbalového svazu Hradec Králové.

MLADŠÍ ŽÁCI – POHÁR LADISLAVA ŠKORPILA

Kompletní přehled vítězů:

2004 DFC Hradec žákyně (1. roč.), 2005 SK Hradec C (2.), 2006 RMSK Cidlina C (3.), 2007 FC Hradec C (4.), 2008 DFC Hradec žákyně (5.), 2009 FC Hradec C (6.), 2010 FK Černilov (7.), 2011 Sokol Třebeš B (8.), 2012 FK Chlumec B (9.), 2013 Sokol Třebeš B (10.), 2014 Sokol Třebeš B (11.), 2015 FC Hradec dívky (12.), 2016 Sokol Hořiněves (13.), 2017 Červeněves/

Skřivany (14.), 2018 FC Nový Hradec B (15.), 2019 FC Nový Hradec B (16.), 2020 a 2021 nehráno, 2022 FC Hradec dívky (17.), 2023 Lhota p. L. (18.), 2024 Smiřice (19)

STARŠÍ ŽÁCI – POHÁR JAROSLAVA MÍCHALA

Kompletní přehled vítězů:

1974 Sokol Smiřice (1. roč.), 1975 Sokol Kukleny (2.), 1976 RH Hradec (3.), 1977 RH Hradec (4.), 1978 Slavia Hradec (5.), 1979 Třebechovice (6.), 1980 RH Hradec (7.), 1981 Jiskra Nový Bydžov (8.), 1982 Jiskra Nový Bydžov (9.), 1983 Sokol Roudnice (10.), 1984 Sokol Chlumec (11.), 1985 Sokol Hořiněves (12.), 1986 Jiskra Nový Bydžov (13.), 1987 Jiskra Nový Bydžov (14.), 1988 Sokol Lovčice (15.), 1989 Sokol Nový Hradec (16.), 1990 Sokol Malšovice B (17.), 1991 Třebechovice (18.), 1992 ZD Hlušice (19.), 1993 Slavoj Předměřice (20.), 1994 SK Smiřice (21.), 1995 Sokol Černilov (22.), 1996 Spartak Kobylce (23.), 1997 TJ Ohnišťany (24.), 1998 Spartak Kobylce (25.), 1999 FC Nový Hradec (26.), 2000 Sokol Lovčice (27.), 2001 Spartak Kobylce (28.), 2002 Sokol Lovčice (29.), 2003 FC Slavia Hradec B (30.), 2004 SK Smiřice (31.), 2005 Slavoj Předměřice (32.), 2006 Sokol Stěžery (33.), 2007 Sokol Malšovice (34.), 2008 Bystřian Kunčice (35.), 2009 Slavoj Skřivany (36.), 2010 Sokol Třebeš B (37.), 2011 Spartak Kosičky (38.), 2012 Sokol Třebeš B (39.), 2013 SK Smiřice (40.), 2014 FC Nový Hradec/FC Slavia Hradec B (41.), 2015 FC Nový Hradec (42.), 2016 Bystřian Kunčice (43.), 2017 Roudnice/Kunčice (44.), 2018 Nové Město/Chlumec B (45.), 2019 Stěžery (46.), 2020 a 2021 nehráno, 2022 Dohalice/Probluz (47.), 2023 Lhota p. L. (48.), 2024 Stěžery (49).

Text a foto: Lubomír Douděra

Na 8. Memoriálu Josefa Součka 21 družstev fotbalových minipřípravek

Hradec Králové - Ve sportovním areálu Háječek se uskutečnil 8. ročník Memoriálu Josefa Součka, který pro hráče minipřípravek pořádá Okresní fotbalový svaz Hradec Králové ve spolupráci s FC Hradec Králové za podpory Města Hradec Králové a PIZZAZA.CZ.

Za nádherného počasí počasí se před cca 300 diváky představilo ve 21 družstvech na 122 začínajících fotbalistů a mezi nimi řada dívek.

Přehled zúčastněných týmů: Třebeš 1, FC Hradec 1, FC Hradec dívky, Kunčice, Fotbalová školička FC Hradec 1, Stěžery, Slavia Hradec 1, Třebeš 2, FC Hradec 2, Lázně Bohdaneč 1, Hořiněves, Fotbalová školička FC Hradec 2, Opatovice, Slavia Hradec 2, FC Hradec 3, FC Hradec 4, Lázně Bohdaneč 2, Malšova Lhota, Fotbalová školička FC HK 3, Třebechovice, Slavia Hradec 3.

Na závěr turnaje obdrželi všichni účastníci z rukou předsedy OFS Hradec Králové Martina Zbořila, předsedy KM a TMK Mirzy Rahimiče, Zdeňka Pechara, Ludka Čičaie a dalších organizátorů pamětní medaile, sladkosti a kartičky fotbalistů FC Hradec Králové. Všichni účastníci si turnaj užili a již nyní se těší na další pokračování. Setkání nejmladších adeptů fotbalu bylo opět důstojným připomenutím památky Josefa Součka, hradecké trenérské legendy.

Mirza Rahimič (předseda KM a TMK OFS Hradec Králové): „Tradičně na Háječku proběhl turnaj minipřípravek Memoriál Josefa Součka. Akce se náramně podařila, přihlásilo se jedenadvacet týmů, které byly rozděleny do třech skupin. Na hřišti se tak pohybovalo na sto dvacet dětí a v podání chlapců i dívek bylo vidět mnoho hezkých momentů, spousta gólů, prostě radost na hřišti. V průběhu sezóny jsme pořádali turnaje minipřípravek 3+0 a tento závěrečný byl vrchol, který se vydařil.“

Text a foto: Lubomír Douděra

PARTNEŘI OFS Hradec Králové

S NÁMI
BUDETE
VYPADAT
JAKO JEDEN TEAM

89
TEAMSHOP

JAKO

WWW.JAKOJEDENTTEAM.CZ